

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Vicináliák.

Pécs, 1899. március 23.

A Tisza-rendszer egyik legundorítóbb rákfenejéről, a vicinálisok körül folyt gádzádkodásról rántotta le tegnap a leplet kérelhetlen kézzel az új kereskedelmi miniszter, Hegedűs Sándor, szóról-szóra, nyomról-nyomra igazolva azokat a panaszokat és támadásokat, a melyekkel az ellenzék évek hosszú során hasztalanul ostromolta az előbbi kormányokat.

Kétféle eszközzel dolgozott az országot kiarendált érdekszövetkezet a hatalom birtokának örök időkre való biztosítása érdekében: az erőszak és jogfosztás fegyvereivel, a melyekkel üldözte és legyűrte azokat, akik utjába állottak és szolgálataba szegődni nem akartak; másrészt pedig protekcióval, a mértéktelen hiúság és gádzagodási vágnak a közérdek rovására való kielégítésével, hogy így a mindennél hatalmasabb anyagi érdek erős szálaival láncolja magához a gyöngébbeket s ezzel a rendszer föltétlen támogatását mintegy élet-szükségletükké, existenciális kérdésükké tegyék.

Ez utóbbi kategóriába tartozó eszközök egyik leghatékonyabbja a vicinális vasutak engedélyezése és kedvezményezése volt. Országgyűlési képviselők, befolyásos fővárosi és vidéki potentátok kaptak koncessziókat helyiérdekű vasutakra, a melyeknél

soha sem tették vizsgálat tárgyává, vajjon van-e rájuk szükség, parancsolja-e azok létesítését annak a vidéknek a helyi érdeke, a melyet azzal megterheltek, sőt a rendszerbe még jobban beleillettek azok, a melyek másnak, mint az engedélyesnek az érdekét nem szolgálták, mert a valóban közszükségletet képező vicinálisok létesülhettek a kormány különös protekciója és pressziója nélkül is, míg ellenkező esetben azok létesítése csak különös állami kedvezmények, a törvényhatóságok és községekre gyakorolt felsőbb nyomás segítségével igényelték, a melynek rendelkezésre bocsátása aztán annál inkább hálára kötelezte a kedvezményezett engedélyest.

Igy történt aztán, hogy — amint Hegedűs Sándor beismerte — nem mindig a valódi helyiérdekeltség kívánsága, a szükség érzete, hanem sokszor a mesterségesen történt fölkelés következtében építettek vicinális vasutakat ott is, ahol nem lett volna szükséges, másutt pedig, ahol szükséges volt, vasut nem épült.

Mikor aztán ilyen jutalmazásra szánt vicinálisokról volt szó, hogy azok csakugyan jutalmazásul szolgáljanak is, megkezdődött a trafikálás az engedélyes érdekében, hogy az a koncesszió dús jövedelmű árucikké is minősüljön, mert az bizony a legritkább engedélyesnek képezte az ambícióját, hogy engedélyezett vasutját ő maga ki is építtesse. Neki csak arra volt

gondja, hogy olyan építési föltételeket, olyan állami kedvezményeket, annyi törvényhatósági és községi hozzájárulást tapasztaljon ki vállalata számára, hogy annak kiépítése a tényleges vállalkozóra is nyereségesnek mutakozzék s így a koncessziót ennek busás áron a nyakába varrhassa. Persze az építési vállalkozó is azon igyekezett aztán, hogy ne csak az engedélyesnek fizetett sápa s az építés tényleges költsége térüljön meg, hanem lehetőleg nagy nyereséget is rakhasson zsebre, mikor a kész vasutat a létesítendő részvénytársaságnak átadja.

Az engedélyesnek tehát első gondja volt olyan magas építési költség engedélyezését eszközölni ki a kormánytól, amely a tényleges építés költségeit legalább is annyival fölülhaladta, a mennyit az építő vállalkozótól besöpört sápa s maga az építő által igényelt rebach kitesz. Ezt jellemezte Hegedűs Sándor azzal, hogy *»eddig a vicinális vasutak alapításánál és építésénél nem éppen gazdaságosan jártunk el.«*

Következett aztán a minél magasabb állami segély kijárása, a minél természetesen nem a valóságos helyiérdek, hanem az engedélyes kortesérdemei, kormánytámogatási befolyása volt az irányadó szempont. Osztogatta is azt a kormány oly bőven, hogy Hegedűs Sándor tegnap kénytelen volt bejelenteni, miszerint a helyiérdekű vasutak támogatására szánt 600.000 frtnyi

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A Tardos leány szerencséje.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

Eleinte csak úgy titokban rebesgették itt-ott, de aztán mindinkább hirtelent, hogy a szegény Tardos leány felesége lesz a dűsgazdag Berger bankárnak. És úgy is lett. A gazdag bankár egy szép napon csak beállított Tardosékhoz s megkérte a leány kezét. Az öreg Tardos, ki valami szegény hivatalnok volt, motyogott valamit a nagy szerencséről és más ilyenféléről.

A leánya kezét természetesen odaigerte. Hozzátette ugyan, hogy leányától függ minden. Az meg épen nem volt otthon.

— Tessék csak egész nyugodt lenni, — mondta Tardos a bankárnak — Margit is bizonyára örülni fog a szerencsének. Holnap aztán megvizsem a biztos választ.

A bankár elégedetten távozott. Mikor aztán a leány hazajött az anyjával, az apja mindjárt elmondta a nagy ujságot.

Margit erre kissé elhalványodott. Talán észre se vették.

A két öregnek csak az járt az eszében, hogy micsoda gazdag ember lesz a vejük. Arra talán nem is gondoltak, hogy az a gaz-

dag ember egy beteges, vén, törődött, kiélt öreg, a leányuk meg egy tizenkilenc éves, üde harmatos bimbó.

Beszéltek a leánynak mindentelét. Ragyogó színekkel festették jövendő életét. Margit meg csak hallgatta. Csak nagysokára tudott szóhoz jutni.

— De ha nem tudom szeretni! Ne kívánjátok, hogy fiatal életemet egy ily öreg, beteges emberhez kössöm.

De az öregek nem engedtek.

— Ostobaság! Szeretem. Nem kell szerelmesnek lenned a bankárba. Csak gyöngédnek, kiméletesnek kell lenned irányában, aztán minden jól van. Gondolj szegény szüleidre is. Meg aztán a bankár öreg, beteges ember s sokáig nem viheti. Egy pár évig csak elleszel vele, aztán rád marad minden. Örököse leszel egy nagy vagyonnak s elég fiatal vagy arra, hogy akkor újra kezdhesd az életet.

Addig beszéltek a leánynak, míg végre annak a lelkét is tán megtántorította egy kissé a nagy fény, ragyogás. Beleegyezett a házasságba.

Berger boldog volt, már a mennyire boldog tudott lenni. Maga sem tudta, mit akar azzal a leánynyal.

Csak érezte, hogy hatalmas szenvedély él lelkében. Amióta azt a leányt meglátta, mindig előtte van a formás alakja. Talán úgy gondolkodott, hogy ő már öreg ember, senkije sincs, hát legyen valaki, a ki gondozza s tán

egy kissé megédesítse öreg napjait. Legalább a bankár így beszélt ismerősei előtt.

Azzal nem gondolt, hogy vajjon az a fiatal teremtés boldog lesz-e az ő oldala mellett? Gazdaggá teszem, gondolta a bankár és azt hitte, ezzel kiegyenlítették mindent. A leány neki adta a fiatalságát, ő meg a pénzt. És így nem tartoznak egymásnak semmivel.

Lehet, hogy igaza volt, És azért csakhamar rájöttek mind a ketten, hogy nem egymás mellé valók.

II.

Tardos Margit, mikor először jelent meg férje kíséretében új otthonában, úgy érezte, mintha az a nagy fény, pompa valami bántó hidegséget lopna be a szívébe. Sirni szeretett volna és szinte örült, mikor férje magára hagyta.

Elgondolta, hogy milyen élet is vár reá. Fiatal volt s fiatalos lelkének megvoltak a maga gyöngéd, színes ábrándjai. És úgy elfogta valami bántó keserűség, ha a férjére gondolt. Valami undor, utálat fogta el, ha a férje kiaszott, kiélt sáppadt arcára gondolt. Szinte felsikoltott, mikor a bankár belépett hozzá s odaült mellé.

— Látja édes — szólt a bankár, miközben fiatal nejeinek kezét kereste — ez itt minden a magáé. És még ezenkívül sok, sok. A mit csak óhajt, mindent megszerzek magának. Minden gondolata parancs lesz előttem

állami dotációból már csak 55.000 frt áll rendelkezésére, a többit már lekötötte az előbbi kormány az ő kedves vicinálisainak.

Nem csekély befolyással bírt a concesszió minél magasabb értékesítésére az sem, ha az engedélyes kijárhatta azt a biztatást, hogy az építendő vicinális az állam fogja majd üzemébe átvenni, vagy épenséggel tulajdonilag is magához váltani. Ennek előfeltétele pedig az volt, hogy a vicinálisok rendes vágányuak legyenek, a mit a kormány mindig engedélyezett is, pedig Hegedüs is beismerte tegnap, hogy igazán nem érti, miért ne lehessen hegyi vidékeken, félreeső helyeken, vagy gyári helyeken keskenyvágányu vasutakat építeni. Nos hát azért, mert a keskenyvágányu vasutakat az államvasutak közlekedési eszközei nem használhatják s így nem lehetett volna azzal kecsegtetni az építési vállalkozókat, hogy közszükségletet éppen nem képező vasutaikat majd könnyű szerrel az állam nyakába varrhatják.

Mikor aztán a kormánytól már mind Ezeket kijárták, akkor ment a bizalmas ajánló levél a főispánokhoz, — ha véletlenül nem ők maguk voltak az engedélyesek — hogy „kedvelt hívünk vállalatának biztosítására oda hatni törekedjenek, miszerint a törvényhatóság s a községek minél nagyobb összegű törzsrészvényt jegyezzenek.” Ennek eredményeként aztán jelenthette tegnap Hegedüs, hogy a megyék a vicinális vasutak javára 32 millió erejéig lekötötték közmunka-alapjaikat. Még megjegyezte a miniszter, hogy nagyon szép, de nem helyes dolog, ha a megyék nyakrafőre lekötik a közmunka-alapot. Mi azonban az ilyen „nem helyes“ dologban nem vagyunk képesek semmi „szépet“ sem fölfedezni.

Mit szóljunk aztán arról a zsarolással határos eljárásról, a melylyel a szegény községeket megnyomorították a vicinálisok feneketlen zsebeinek töltögetésére. Ha már a vármegyék 32 milliónyi közmunka-alapot kötöttek le erre a célra, képzelhetni, mi-

Es mindezért én nem kívánok mást, csak egy kis szeretetet.

Köhögni kezdett s valami bántó, rekedtes hangon folytatta.

— Igaz, hogy öreges ember vagyok, de azért . . . he . . . he . . . he . . . s karjával át akarta ölelni felesége derekát. A fiatal asszony tán akaratlanul ugrott föl. Vére fel-lazadt az ölelés ellen s végtelen undort érzett arra a gondolatra, hogy ez az ember megcsókolja.

A bankár meglepetve nézett fiatal feleségére. Aztán ő is felállt és odament hozzá. Arcára valami foltos pirosság ült ki s szemeiben is valami bántó, undorító vágy tükröződött vissza.

Az asszony remegve állt ott előtte. Szinte esdekelve szólt férjéhez.

— Ne bántson, csak most ne. Majd . . . majd . . . máskor.

De a bankáron már erőt vett a vágy, a szenvedély.

— Hát fél tőlem, szép galamb? Hisz a férje vagyok, maga az enyém. Én szeretem magát. Azért vettem el, hogy élvezzem, örülhessek a fiatalságának.

Ujra átölelte az asszonyt. Erősen magához szorította s nagy hirtelen egy csókot nyomott az asszony meleg, piros ajkára. Az meg kitepte magát a bankár karjaiból és messze ellökte magától.

lyen terheket róttak azokra a szerencsétlen községekre, a melyeknek határait az ilyen semmi haszonnal nem járó vicinálisok Isten csapásaként meglátogatták.

Ime a hatalmi érdekszövetkezet egyik leghatalmasabb tápláló forrása hivatalos világításban! Lehet, hogy ehhez a forráshoz hozzábocsátottak itt-ott a kormány támogatóinak és korteseinek zárt táborán kívül álló egyéneket is, de hogy ennek a célja is csupán lekenyerezés, az egyéni függetlenségnek a kormány nyújtotta anyagi kedvezés által leendő megingatása volt, az kétségtelen.

Az új kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy e téren az eddigi rendszert tovább folytatni nem lehet, nem szabad. Nos mi bizunk benne, hogy állni is fog szavának; bár az egy kissé furcsán is hangzott annak az államférfiúnak a szájából, aki évtizedeken át nemcsak néma megadással tűrte ennek a rendszernek a garázdálkodását, de fényes tehetségével hathatósan támogatta is azokat, akik ilyen erkölestelen eszközökkel tartották magukat a hatalom polcán.

Városatyák választása.

— Saját tudósítónktól. —

Vasárnap történt meg a városi törvényhatósági bizottsági tagok közül kilépő városatyák helyeinek választás utján való betöltése. A választás nagy érdeklődés mellett folyt le; nagy volt a korteskedés, erős a kapacitálás, hogy mindegyik párt a saját embereit juttassa be a törvényhatósági bizottságba. A kedélyek azonban elég nyugodtak voltak, mert hiszen a favoritoknak előre meg volt csinálva mindenütt az utjuk a győzelemhez s küzdelmet tulajdonképen azok fejtettek ki, kiknek eleve megvolt a reményük a — bukáshoz.

A választások lefolyásáról és eredményéről szóló tudósításaink a következők:

Az első kerületben.

Jobst László dr. elnöklete alatt kezdődött itt a szavazás — úgy, mint a többi kerületekben is — pont reggeli 9 órakor. Helyettes elnök a választáson Tamási Ferenc

A bankár egy pillanatra megtántorodott. Erre sem volt elkészülve. De aztán erőt vett rajta a szenvedély. Homlokán kidagadtak az erek, szemei tűzben égtek. Oda ugrott az asszonyhoz s fojtott, ideges hangon beszélt hozzá.

— Hát így vagyunk tubicám! He . . . he . . . he, hát nem szeretsz, utálsz, ellöksz magadtól! De ne feledd, hogy férjed vagyok s élni fogok, élni akarok a jogaimmal! Ugy-e azt gondoltad, hogy majd csak el leszel velem egypár hónapig, aztán gazdag asszony leszel utánam! He . . . he . . . he. De nem jól okoskodtál. Én nem akarok még meghalni. Nem azért vettelek el. Azt akarom, hogy az enyém légy, a mig élek. Érted! Akarom, parancsolom, mert urad vagyok.

Az asszony sápadtan, remegve hallgatta férjét. Lelkét egyszerre elfogta a kétségbeesés s valami vad, erős elhatározás támadt lelkében, hogy ő ezé az emberé nem lesz soha.

— Uram lehet, — de férjem soha. Utálom, undorodtam magától s inkább meghalok, mintsem eltűrjem ölelését, csókjait!

A bankár valami rekedtes kiáltást hallatott. Köhögni kezdett szinte fuldokolva szólt az asszonyhoz.

— Utálsz, undorodol tőlem! És mégis az enyém lesz. Enyémnek kell lenned, történelek bármi is. Kínózni, gyötörni foglak a vég-

volt. Bizalmi férfiakul Mihálovits Antal igazgató-tanító, Dobszay Antal kereskedő, Asztalos József és Szabó Géza választattak meg. Hatósági kiküldött Rihmer Kázmér; jegyzőkönyvvezető Szily István és rendőrségi kiküldött Kovács Antal rendőrbiztos volt.

A szigeti-külvárosi népiskola volt a választás színhelye, hol délután 4 óráig — mikor a szavazást az elnök bezárta — 325 választó szavazott le, a kerületnek 470 választásra jogosult polgára közül.

Megválasztottak pedig:

Jobst László dr. 257, —

Cserta Antal 194 (uj) —

Krisztián (Halász) György (uj) 157, —

Horváth (Kokán) György (uj) 128 és

Göbel Kálmán gyógyszerész 113 szavazattal.

A kilépett bizottsági tagok közül tehát csak Jobst László dr. és Göbel Kálmán választottak be újra; Horváth Géza, Ott Márton és Schmelcer Ferenc kimaradtak.

Szavazatot kaptak még: Ott Márton 97, Radocsai Imre 95, Marton Miksa 89, Schmelcer Ferenc 88, Horváth (Halas) Antal 70, Pfeifer József 59, Krisztián János 29, Horváth Géza 20, Kozma István 15, Egerszeghy Kálmán 7, Csághy Kálmán 3 és Sável Kálmán 1 szavazatot.

A szavazatok összeszámlálása félnyolc órakor ért véget s a jegyzőkönyvet félkilenc-kor este zárta be a választási bizottság.

A második kerületben.

A második kerület választói a belvárosi fuiskolában szavaztak. Választási elnök Littke József, helyettese Ráth Mátyás volt. Bizalmi férfiakul megválasztottak: Szuly János, Schneider István, Círer Elek dr. és Ladányi Sándor. Hatósági kiküldött Vasváry Ferenc másodaljegyző, rendőrségi kiküldött Drazenovich Jenő rendőrfogalmazó és jegyzőkönyvvezető Pompár Géza voltak.

A kerület 550 választópolgára közül le-szavazott 268 választó. Megválasztottak pedig:

Ráth Mátyás 245, —

Záray Károly dr. 244, —

Schneider István 243, —

Perls Ármán 219, —

Bodó Aladár dr. 159, —

Bolgár Kálmán 140 és

Beck Gyula (uj) 125 szavazattal.

Eszerint itt az összes kilépő bizottsági tagok újra beválasztottak, kivéve a kimaradt Szeifritz Antalt.

Szavazatot kaptak még: Szeifritz An-

letekig s ha kell, az erőszaktól sem riadok vissza.

Az asszony most már nem remegett. Nyugodt, határozott hangon beszélt.

— Hallgasson meg uram, nyugodtan.

Fiatal vagyok, tapasztalatlan. Szüleim rábeszéltek, hogy a maga felesége legyek. Mindenki nagy szerencsének tartotta ezt a házasságot én rám nézve. Lehet, hogy egy pillanatra az én lelkemet is elvakította a káprázat. A felesége lettem a nélkül tán, hogy meggondoltam volna, minő követelményei lehetnek önnek velem szemben. De most érzem, tudom, hogy az ön nem lehetek soha. Ha a pénzért felesége is lettem, szerelmemet meg nem veheti pénzen soha. Ha akarja, itt élek. Leszek leánya, ápolója, vagy akármije. De szerelmemet ne kívánja. Ha akarja, ebben az órában vissza megyek szüleimhez. Elválnék, mielőtt együtt éltünk volna s élünk úgy, mint ha nem is ismernők egymást. Válasszon!

A bankár csak nézte azt a szép asszonyt. Hiába beszélt az vele olyan okos hangon. Vére forrott s egész valója csak annak az asszonynak az ölelésére, csókjaira vágyott. Ingerülten szólt hozzá.

— Ne beszéljen, nekem hiába beszél. Nekem nem kell semmi, csak maga. Itt maradni, jogom van ezt követelni és enyémnek kell lennie, ezt követelem, érti?

tal 124. *Wolleszky* Károly 102, *Hamerly* Imre 94, *Jusztus* Miksa 64, *Nowotarszky* Miksa 27 és többen 1—2 szavazatot.

A választás 4 órakor lezárta, a szavazatok összeszámolása és a jegyzőkönyv elkészítése már hat órakor befejeződött.

A harmadik kerületben.

A városházán volt a választási küzdelem a legerősebb és a legérdekesebb is. Itt *Kindl* József volt az elnök, helyettese pedig *Fekete* Mihály. Hatósági kiküldöttként *Tichy* Ferenc, első aljegyző szerepelt. Bizalmi férfiakul megválasztottak: *Záray* Károly dr., *Krausze* Ignác, *Egry* Béla dr. és *Kiss* József. A jegyzőkönyvet *Tihanyi* Károly vezette; rendőrségi kiküldött *Rangha* József őrmester volt.

A kerületnek 569 választó polgára közül 338 választó szavazott le. Megválasztottak pedig:

Krausze Ignác 306, —
Szeredy József dr. 293, —
Dragonescu Dömjén 277, —
Krasznay Miklós dr. 274, —
Salamon József 239, —
Nemes Vilmos dr. 230, —
Troll Ferenc 202, —
Hillebrandt Ferenc 195 és
Kelemen Mihály dr. 186 szavazattal.

E szerint a kerületben az összes kilépő bizottsági tagok újra megválasztottak.

Szavazatokat kaptak még *Lenkei* Lajos 149, *Csukás* Zoltán 127, *Nowotarszky* Miksa 111, *Kremling* Károly 91, *Reisch* János 32 és *Klekner* Alajos 13 szavazatot.

A negyedik kerületben.

A felsővámbáz-utcai iskolában szavaztak a IV-ik kerület választói. Választási elnök itt *Ratkovits* Ferenc, helyettese *Tróber* Aladár dr. főjegyző volt. Bizalmi férfiak *Rausch* József, *Pichler* József, *Zdráhál* Ferenc és *Szandruck* Ferenc voltak. Hatósági kiküldött *Jeszenszky* Kálmán, jegyzőkönyvvezető *Holvay* Jenő és rendőrségi kiküldött *Trixler* Aladár rendőrbiztos volt.

A kerületnek 382 választásra jogosult polgára közül 250 választó szavazott le. Megválasztottak pedig:

Pleininger Ferenc 179, —
Ruepprecht Nándor 179, —
Tiefenbacher Nándor 162 és
Deák József (új) 145 szavazattal.

Tehát itt a kilépő bizottsági tagok közül csak *Kis* József maradt ki, a többiek újra megválasztottak.

És újra odaugrott az asszonyhoz s megfogta a karját.

Az asszony kitépte magát s odaugrott az ablakhoz. Hirtelen kinyitotta s valami vad, elszánt hangon szólt a férjéhez.

— Ha még egyszer hozzám nyul, ha csak közeledik is felém, én levetem magam innét az ablakból. Akkor aztán ölelhet, csókolhat. Megértett?

Az asszony arcára tűzrózsák fakadtak, szemei úgy csillogtak, úgy fénylettek. Vakítóan szép volt. Talán ez a nagy szépség vette el annak a nyomorult vén embernek az eszét. Nem gondolt semmivel, nem látott semmit, csak azt a gyönyörű, kívánatos asszonyt, aki az ő felesége. Szinte hőrögvé szólt hozzá.

— Enyém lész, bármi történék is! Akarom, akarom . . .

Odarohant a feleségéhez, de nem tudta megfogni. Az asszony megtette, a mit mondott. Levetette magát az emeletről.

A bankár egy ideig meredten bámult maga elé. Aztán kirohant. Összecsődítette a házi népet és rohant a feleségéhez. Az meg ott feküdt összeroncsolt tagokkal, véres fejfel.

A bankár odatérdelt mellette. Csak nézte, nézte hosszasan, merően. Aztán úgy susogott hozzá.

— Én édes angyalom! Szerettelek, bocsáss meg. Ha én ezt tudtam volna . . .

Szavazatokat nyertek még: *Kristóf* József 86, *Holly* Mihály 72, *Gadó* Mátyás 29, *Darányi* Ferenc dr. 28, *Deák* István 19, *Póth* Vilmos 5, *Kiss* József 2 és még ketten 1—1 szavazatot.

Az ötödik kerületben.

Az ötödik kerület választási helyisége a sörház-utcai polgári leányiskola volt. A választást *Szautter* Gusztáv vezette; helyettese *Pintér* Ferenc, tanácsnok volt. Bizalmi férfiakul *Járányi* József, *Katits* József, *Köröstyös* József és *Makarits* Ignác választottak meg. Hatósági kiküldött *Bubregh* Nándor, rendőrségi kiküldött *Selényi* Antal rendőrbiztos és jegyzőkönyvvezető *Csörnyi* István volt.

A kerület 268 szavazó polgára közül 156-an szavaztak. Megválasztottak pedig:

Vidákovics György 140, —
Miltényi Miklós dr. 115, —
Graumann János 78 és
Brunner Károly (új) 61 szavazattal.

E kerületben szintén beválasztottak a régi bizottsági tagok, *Végh* András kivételével, a ki kimaradt.

Szavazatokat kaptak még: ifj. *Gadó* Mátyás 58, *Végh* András 43, *Konc* András 41, *Rozsits* Sándor 3, *Sirisaka* Andor 2, *Maranits* Rajmár 2 és vagy tizen 1—1 szavazatot.

A választási jegyzőkönyv itt már öt órára elkészült, tehát a leggyorsabban pörgött le a választás.

A választások eredménye

e szerint a következő: Választás alá került összesen 29 képviselő. A kilépettek közül újra beválasztottak 23-an; kimaradtak 6-an. A hat új városatyja e szerint *Cserta* Antal, *Halász* Krisztián György és *Horváth* Kokán György, az első kerületből; *Beck* Gyula, a második kerületből; *Deák* József a negyedik és *Brunner* Károly az ötödik kerületből.

A baranyavármegyei gazdasági egyesület közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

A baranyavármegyei gazdasági egyesület 20-án délelőtt 11 órakor a vármegyeház közgyűlési termében, a megjelent tagok nagy érdeklődése mellett tartotta meg évi rendes közgyűlését, melynek egyik főtárgyát az ujonnan átoltalmazott alapszabályok elfogadása képezte.

Ország Lajos egyesületi elnök elnökle

Aztán sirni kezdett és zokogott sokáig hangos, eicsukló zokogással.

III.

A fiatal asszony nem halt meg. Hónapokig feküdt s mikor meggyógyult, bépán, megtörve kelt föl. Mankón járt s nem maradt a régi szépségből semmi. Ott élt férjénél. Férje meg úgy becézgette, úgy kényeztetette. Egész nap mellette volt s mindent megtett, hogy nejét szórakoztassa.

Mikor aztán őt is megtörte a betegség, az öregség, akkor odahívatta magához a feleségét s olyan alázatos hangon beszélt hozzá.

— Bocsáss meg Margit. Én meghalok. Feledd el a múltat. Imadkozzál értem. Tied lesz mindenem.

Ugy is lett. A bankár meghalt. A fiatal asszony, ura lett a nagy vagyonnak. Megnyitotta előtte az új élet, a melyről annyi szépet mondtak neki, mikor menyasszony volt.

És mikor erre gondolt, megeredt könnye. Aztán meg felvette a mankóját s azt becézgette, ahhoz suttogott édes, szerelmes — szomorú szavakat.

— Te vagy mindenem. Te lész a párom az új életben, te . . . te . . . Hozzád vagyok kötve erős, feloldhatatlan kötélekkel.

És csak sirt, zokogott tovább ő, a gazdag, a szerencsés asszony.

Deér.

alatt a közgyűlésen résztvettek *Vörös* Mihály egyesületi titkár, *Trixler* Károly alispán, *Szeifritz* István kanonok, *Sey* László kir. tanácsos, *Egry* József, *Szily* Tamás, *Ladányi* Sándor, ifj. *Jeszenszky* Ferenc, *Driesz* Lajos, *Sziebert* Nándor, dr. *Stern* Lajos.

Ország Lajos elnök a közgyűlést megnyitván, kezdetét vette az ujonnan átoltalmazott alapszabályok megvitatása, melyeket címenként *Vörös* Mihály egyesületi titkár olvasott föl. A közgyűlés az alapszabályokat egyhangulag elfogadta a kilencedik szakaszig, a mely így szól:

•Rendes tag az, ki hat évi kötelezettséggel évi 10 korona, illetve, ha egyenes adója tízezer koronát meghaladja, évi 20 korona tagdíjat fizet be az egyesület pénztárába, ha a rendes tag, tagsági kötelezettsége hatodik évek végéig kilépését az igazgató választmány nak írásban be nem jelenti, a következő hat évre ismét tagnak tekintetik és köteles ebbeli kötelezettségének eleget tenni stb. •

Egry József a kilencedik szakasznál indítványozta, hogy az egyesület ne tegye függővé a fizetendő tagsági díjat az illető tag egyenes adóösszegétől, mert az a pressió látszatával bírna, hanem ahelyett, egyszer s mindenkorra, — mint az ennek előtte volt — határozza meg két osztályban a fizetendő tagdíjak összegét.

Szily Tamás ennek ellenében hozzájárulását fejezi ki az alapszabályok mostani eredeti szövegéhez s a maga részéről mi pressiót sem lát abban, hogy a tagsági díjakat az egyenes adóktól tegyék függővé.

Az volna méltatlanság, hogy a vagyonosabb gazda csak annyival járulna hozzá az egyesület vagyonának gyarapításához, mint a szegényebb ember, vagy miután községek is tagjai a gazdasági egyesületnek, Mohács nagyközség például csak annyi tagdíjat fizetne, mint Husztót.

E pontra vonatkozólag a közgyűlés *Szily* Tamás indítványát hagyta helyben és az alapszabályok kilencedik szakaszát is változatlanul elfogadta.

Hosszabb vita fejlődött ki az alapszabályok X. rész 6. pontjánál is, mely szerint az egyesületi elnök kezeli és őrzi az egyesület törzsvagyonát és egyéb tőkéit képező értékeket és ezekért a közgyűlésnek felelős. Ezen értékeket tartozik egy helybeli pénzintézetnél letétbe helyezni.

Szeifritz István e pontnál megjegyzi, hogy bár az egyesület jelenlegi elnökénél teljes garanciát lát az egyesület vagyonára nézve, a jövőre tekintettel az alapszabályok eme pontjában foglalt elnöki hatáskört kellő ellenőrzéssel megszoritani kívánja.

Miután azonban az egyesület fölött nemcsak az elnök, hanem a penztárnok, ellenőr, igazgatóválasztmány stb. is őrökdi, s tekintve hogy az egyesület szükség esetén mindenkor oly egyént választand elnökévé, ki az egyesület vagyonára nézve is teljes garanciát nyújtani kész, az alapszabályok eme pontját *Szily* Tamás, *Egry* József, *Trixler* Károly, *Vörös* Mihály, *Sziebert* Nándor hozzászólása után a közgyűlés teljes szövegében változatlanul elfogadta, valamint néhány stiláris hiba kijavítása után az alapszabály többi pontjait is.

Tárgysorozat szerint ezután a múlt évi pénztári számadás előterjesztése következett, melynek helybenhagyása után a penztárnok részére a szükséges felmentvényt megadták.

A pénztári jelentés szerint a múlt évi bevétel 1216 frt 69 kr. Ezzel szemben kiadás 1042 frt 35 kr. Pénztári maradvány 174 frt 34 kr., mely az alaptőkéhez csatoltatván, az együleti vagyon: 6370 forintot tesz ki.

A tárgysorozat harmadik pontja a folyó évi munkaterv megállapítása, mely szerint a baranyavármegyei gazdasági egyesület ez évben Német-Bólyon egy díjazással egybekötött szarvasmarha szemle megtartását tervezi, valamint a m. kir. földmívelésügyi miniszter hozzájárulása és anyagi támasza reményében a faiskola kezelők jutalmazását is tervezi.

Az utóbbinál Sziebert Nándor indítványozta, hogy a faiskola kezelők megjutalmazását az egyesület lehetőleg kormánysegély nélkül igyekezze teljesíteni, mert a kérdés megoldása már égető szükségessé vált. A közgyűlés az indítványt elfogadva a tárgyat további megvitatás és kivétel végett a választmányhoz utasította.

Az indítványoknál, két egyesületi tag szólalt fel:

Egry József indítványozza, hogy tekintettel arra, miszerint a Baranyavármegyei hivatalos lapban igen gyakran oly rendeletek és közérdekű dolgok tétetnek közzé, melyek a gazdasági egyesületnek is hasznára válnának, s tudni szükségesek lennének, a Baranyamegyei hivatalos lap és a Gazdasági Néplap valami uton-módon egyesíttessék. A részleteket nem tudja megállapítani s a jó cél érdekében csupán tervvel állhat elő. Az indítványt elintézés végett a közgyűlés a választmányhoz utasította.

Szieberth Nándor tekintettel arra, hogy a statisztikai kimutatás szerint Magyarország dohánytermése a múlt évben tizenhétézer métermázsáról ötvenháromezer métermázsára szaporodott s hogy ennélfogva a m. kir. földmívelésügyi miniszter az országban ötezer holddal megszorította a dohánytermelő területeket, indítványozza, hogy a baranyavármegyei gazdasági egyesület folyamodjék a földmívelésügyi miniszterhez az iránt, hogy eme ötezer hold dohánytermelő területből megyénknek is juttasson. Ezt az indítványt is kiadták a választmányoknak.

Vörös Mihály egyesületi titkár bejelenti, hogy a m. kir. földmívelésügyi miniszter f. é. február hó 2-án kelt rendeletével **Gábor József**, volt baranyamegyei bor és szőlőgazdasági felügyelő áthelyezése folytán, Pécsre ugyane minőségben **Bucher Alajost** nevezte ki. Ezzel kapcsolatban indítványozta, hogy a közgyűlés a távozó **Gábor József**nek, a szőlőgazdaság és telepítés terén szerzett bokros érdemeiért jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon. Az indítvány lelkes éljenzéssel egyhangulag elfogadtatott.

Ezután a múlt évi jegyzőkönyv hitelesítésére **Ladányi Sándort** és **Szieberth Nándort** küldte ki a közgyűlés, melyet több tárgy hiányában, délután télegy órakor az elnök bezárt.

Mi ujság?

— **(Szentszéki ülnökök.)** Hetyey Sámuel megyéspüspök dr. **Rézbányay József**, hit- és kánonjogtudort, theol. tanárt, a budapesti egyetem tiszt. tagját, továbbá **Hollendorfer Ferenc**, báltaszéki plébánost és **Frantich Ágoston**, kövágószőlősi plébánost szentszéki ülnökké nevezte ki „in colore violaceo“.

— **(Előléptetés.)** Veres Bélát, a szentlőrinci uradalom ispánját meghívta gróf Teleky József szolnok-doboka megyei nagybirtokos kendlőnai birtokára tisztartónak. A jeles gazdatisztet közeli rokonság lúzi Pólt Károly szentlőrinci kir. járásbíróhoz s Dr. Veres Zoltánnak, a bar.-sellyei körorvosnak testvérbátyja.

— **(Egészségügyi ellenőrzés.)** A kerületi orvosok most foganatosítják a szállodák, vendéglők, kávéházak és fűszerkereskedések egészségügyi megvizsgálását. Még eddig sehol sem találtak nevezetesebb intézkedést igénylő hiányokat, leszámítva egy-két apró hibát, melynek jóvátételét nyomban elrendelték. A kereskedésekben egyszersmind a mértékeket is megvizsgálják az orvosokkal járó hatósági közegek s így a közönség érdeke nemcsak egészségügyi, hanem anyagi tekintetben is ellenőriztetik.

— **(Szegedi diákok Pécsen.)** A szegedi felsőkereskedelmi iskola kirándulást

rendez Fiuméba. A kiránduló diákok visszajövet folyó hó 30-án Zágrárból Uj-Dombóváron át a délután 4 órai vonattal Pécsre érkeznek, a hol megszállnak és a város nevezetéseit is megnézik. A szegedi diákok másnap a reggeli öt órai vonattal utaznak el Pécsről Szabadkán át Szegedre.

— **(Hogy keletkezett a magyar-sórósi tűzvész?)** A folyó hó 13-án Magyar-Sóróson dühöngött nagy tűzvész keletkezésének kutatásakor a helyszíni vizsgálat semmi gyanusát nem talált, de a nyomozás tovább folytán az ügyben, most kiderült, hogy mi volt a tűz keletkezésének oka. Ugyanis **Gyurók Marián** és **Zec Jakab** ottani lakosok hét éves gyerekeiknek, **Gyurók Sztankónak** és **Zec Szaniszlónak** egy-egy krajcárt adtak, hogy azon cukrot vegyenek maguknak. A gyerekek azonban cukor helyett kakas-gyulát vettek s azzal **Gyurók Marián** szerűskertjébe mentek. Ott a gyufák tejeit leszedvén, a kert végén álló pince alá bujtak s a gyufatejeket a náluk levő bicska alá teték s azt egy lához ütve, úgy pattogtatták a gyufát. Egy ilyen gyufafej azonban nagy sístergéssel kiugrott a bicska alul és ráhullott a pince zsuptetejére s azt felgyújtotta. Tehát a gyerekek játéka okozta a tüzet, ismét szomorú intő példát szolgáltatva a szülőknél, hogy ne hagyják gyermekeiket felügyelet nélkül s tiltsák el őket minden legkisebb veszéllyel járó játéktól!

— **(Megint a pisztoly.)** A járási főszolgabírói hivatal fegyver-arszenálja ismét szaporodott egy forgópisztollyal, melyet — mint elkobzott jószágot — a pellérdi községi előjáróság küldött be. A pisztolyt **Soos József** pellérdi lakostól vették el, ki azzal fiát, **Soos Mihályt**, veszekedés közben agyonlövélssel fenyegette. A hevesvérű embert különben életveszélyes fenyegetés miatt a bíróságnál is feljelentették.

— **(Gróf Draskovich Károly)** jelenleg Abbáziában üdül. A napokban meglátogatta Dr. Veres Zoltán, az uradalom b.-sellyei orvosa. A fiatal gróf a viszonyokhoz képest eléggé jól érzi magát. Most csak azt várják az orvosok, hogy kissé megerősödjék s akkor sebészeti műtetnek kell magát alávetnie. E műtét célja: a még folyton nyitva levő seb belődése Celuloid-lemezzel s az agy-sérv eltávolítása. Kiváló szaktekintélyek véleménye szerint ez a műtét azonban csak körülbelül egy év múlva lesz végrehajtható.

— **(Két baleset.)** A pécsi vasuti állomáson két munkás is szerencsétlenül járt 21-én. Az egyiknek, **Tóth Istvan** lakatosnak balesete csak csekélyebb jellegű, a mennyiben **Tóth** egy vasrudat vivén, egy vasuti sinen megcsuszott, elesett és sérülést szenvedett kezén és vállain. Haza vitték a baleset után és otthon ápolják. A másik baleset azonban már súlyosabb természetű. **Kakas Janos** nevű munkással történt ez, a régi vízvezeteki csöveknek a földből való kiemelésekor. Egy ilyen esett **Kakasnak** a lábára és mindkettőt összezúzta. A szerencsétlenül járt munkásnak **Trixler Rudolf** dr. pályaorvos nyújtotta az első orvosi segélyt s aztán beszállította a városi kórházba, ahol most a szerencsétlenül járt munkás ápolás alatt van. Mint a vizsgálat konstatálta, egyik balesetnél sem fordult elő gondatlanság s felelősség senkit sem terhel, mert a baleseteket tisztán a szerencsétlen véletlen okozta.

— **(Jó fogás.)** Jó fogást tett **Csoma József**, szabolcsbányatelepi lakos. A padlisan elfogta **Marjai János** nevű embert, épen akkor, mikor az onnan sertéshúst akart lopni. A megcsipelt tolvajról ugyanis kitűnt a vizsgálat során, hogy veszedelmes betörő és megrogzított tolvaj, a ki már két év óta űzi Szabolcson és környékén a betöréseket és lopásokat. Eddig kiderült, hogy lopásokat követett el **Fiala Ferenc**, **Painback János**, **Léja István**,

Kizdorf Lajos és **Dallos Mihály** házaiban, honnan nappal esent el hol az udvarról, hol az éléskamrából, vagy pincéből ruhaneműeket, élelmiszert és gabonát; továbbá betört **Frankl Sándor**, **Harka Vendel** és **Vlach Lipót** üzleteibe s innen vagy kilencven forint értékű árukat ellopott. Szóval egyedül a lopásból tengette életét, veszélyeztetve így a környék személy és vagyonbiztonságát. Hanem most rajta vesztett s elfogatása után vasraverve kísérték be a pécsi kir. ügyészség börtönébe.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** **Marcin Károly** gyári munkás, 21-én délután négy órakor Makár-utcai lakásán öngyilkossági szándékkal gyufa oldatot ivott. Az öngyilkos jelöltet a kórházba szállították, ahonnan azonban mihamarabb kibocsájtják, mert szenvedett belső sérülései nem súlyosak. Tettének oka ismeretlen.

— **(Építkezés a levegőbe.)** A siklósi-utca egyike a város legszebb utcáinak, de a modern igényeknek megfelelően épített házak sorában még „ékeskedik“ egy pár alacsony, régi épület. Különösen van egy kis telek, mely a csendőrségi laktanya és a Strauss-féle cukorkagyár épülete között van, hol a telek végén egy régi viskó áll. E viskó nemcsak szépsézetű, de közegészségi és tűzbiztonsági szempontból is veszedelmes s a hatóság nem tud vele mit csinálni. Akadtak volna már, a kik megvették volna, de a 300 frt érték helyett kerek 1000 frtot kér érte a tulajdonos. S mivel így meg nem veszi senki, most a három lépésnyi területre — emeletes házat szándékozik építeni. Kint is volt 19-dikén egy bizottság, melyben **Herbert János** gazdasági tanácsos, **Oberhammer Antal** rendőrkapitány, **Cirer Elek** dr. tiszt. főorvos, **Hartl Ferenc** bizottsági tag és egy városi mérnök vett részt, de természetesen nem javasolhatták az építési engedély megadását, mert az építkezés a levegőbe közveszélyes, egészségellenes volna s az utcát egészen elcsufítaná. De mert a tulajdonos, ha nem építhet, a telken levő kunyhót tovább is lakóházként akarja értékesíteni, most az érdekelt szomszédok folyamodnak a Tanácshoz, hogy a régi viskót — ürittesse ki, a mi a fentebbi okoknál fogva kívánatos is volna!

— **(Ujonnan fölfedezett hold.)** A keleti nemzetközi központi csillagászati állomás Amerikából azt a meglepő hírt kapta, hogy **W. Pickering**, a Herward-féle csillagda ismert igazgatójának a fia, a fényképészet segítségével a Saturnusnak egy új holdját fődözte föl. A Saturnus általunk ismert holdjainak száma ezzel kilencre emelkedett. Az ujonnan fölfedezett hold előleges becslés szerint egy 15-öd rangú csillag fényével bír, körforgási időtartama körülbelül másfél év.

— **(Életveszélyes baleset.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte a napokban Pincehelyi István regényei gazdálkodó öt éves leányát. A leányka kint játszadozott az udvaron s játék közben észrevette a liba-usztatót, melynek tetejét jégkéreg borította. A kis leányka csuszálni akart a jégen, de alig hogy rálépett, a vékony jégkéreg beszakadt és a gyermek belezuhant a méternél mélyebb gödörbe. Segélykiáltásaira elősiettek szülői s szerencsére még sikerült a kis leányt az usztatóból kimenteni. A gondatlan szülők ellen megindították az eljárást.

— **(Réz-rozsdamérgezés.)** Regényén történt a napokban, hogy **Weiner Antal** ottani lakos és családja ebéd után mérgezési tünetek között megbetegedett, azonban az idejében beadott ellenszerek után csakhamar jobban lettek s ma már minden veszélyen túl vannak. A megejtett orvosi vizsgálat konstatálta, hogy a megbetegedést az okozta, hogy **Weinerné** az ecetes-uborkákba — melyekből ebéd alkalmával ettek — hogy zöldebbek le-

gyenek, rézkrajcárt tett s az így keletkezett réz-rözsda volt az oka a mérgezési tünetek közti megbetegedésnek.

— **(Pécsváros közigazgatási bizottsága)** 23-án délelőtt 10 órakor a város-háza közgyűlési termében báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöke alatt rendkívüli ülést tartott. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Szeredy* József dr., *Kovácsffy* Kálmán, *Egry* József, *Nendtvich* Andor, *Szuly* János, *Ráth* Mátyás, *Salamon* József, *Fekete* Mihály, *Tichy* Ferenc, *Kiss* József, *Cirer* Elek dr., *Dragonescu* Döme, *Zsolnay* György, *Krasznay* Mihály, és *Kindl* József. A bizottság meghallgatta a miniszteriumhoz terjesztendő évi jelentéseket Pécs város múlt évi közállapotairól s az ülés fél-tizenkét órakor ért véget.

— **(Katonai vendég.)** *Lahner* Győző tábornok, folyó hó 26-án (vasárnap) — mint értesülünk — Pécsre érkezik, hogy itt úgy a honvédség legénysége, mint a honvéd hadapród iskolai növendékek felett szemlét tartson. A tábornok jelen lesz a közigazgatási bizottság hétfői ülésén is, a hol a hadapródiskolai szennyvizek levezetését fogják tárgyalni.

— **(Beiktatás.)** *Schöll* Lajos ujonnan megválasztott hidasdi evang. lelkész, ki eddig még mindig gyengélkedő *Jesko* Lajos helybeli evang. lelkész mellé volt kisegítőnek rendelve, már elfoglalta új állását s az ünnepélyes beiktatása f. hó 26-án, vasárnap fog végbemenni Hidasdon. Helyette *Fischl* Tóbiás segédlelkész rendeltetett Pécsre kisegítőül. Bezi-ből (Győr-megye.)

— **(Egy legény, két lány.)** Tan mondanunk sem kell, hogy milyen veszélyes dolog az, ha két leány egy legényt szeret. E szívbeli veszedelemnek egyik kisebbszerű drámája játszódott le a napokban Szalántán, ahol *Märer* Teca és *Kondor* Julcsa falubeli lányok egy legényt, *Hammer* Jánost szerették. Már régóta orrolt egymásra a két leány s ahol tethették, kerülték egymást, de a napokban a sors véletlenül összehozta őket s ekkor a mindkettőjük szívében dúlt ellenséges szenvedély kitört. *Märer* Teca egy csomó szidalom kíséretében megtámadta vetélytársát s kétszer hatalmasan nyakonteremtette, mire *Kondor* Julcsa sem maradt adós, hanem serényen forgó kezekkel ugyancsak megkontyolta támadóját. A két leány annyira belemerült a harc hevébe, hogy alig bírták őket egymástól elválasztani. A dolognak a bíróságnál lesz folytatása, a hol a két leány becsület és könnyű testisértés miatt panaszt emelt egymás ellen.

— **(Vesztett kutya.)** Akár állandó rovatot lehetne már a napi sajtó hasábjain ama balesetek számára nyitni, melyeket kóbor vesztett ebek okoznak. A nagy elővigyázat dacára is, a hideg időjárás folytán még egyre szaporodik a számuk. Mint értesülünk, legutóbb *Patacs*on lőttek agyon egy vesztett ebet, mely *Kovács* János ottani lakos udvarára tévedt, ahol a gazdának egy sertését megmarta. Miután a sertésen is csakhamar meglátszottak a vesztettség tünetei, azt is leszúrták.

— **(Baleset.)** *Szemen* András a pécsi vasuti műhelyben dolgozó kocsilakatos 23-án reggel szerencsétlenül járt. Munka közben véletlenségből balkezén két ujját összezúzta, úgy,

hogy jó ideig kell a munkától tartózkodnia. Sebeit *Ludvigh* Ferenc dr. városi tisztiorvos kötözte be s a szerencsétlenül járt munkást otthon ápolják.

— **(Megrepedt vízvezetési cső.)** A Papnövelde-utca 4. szám alatti házban nagy riadalmat okozott ma reggel a vízvezetési cső megrepedése. A konyha és éléskamra tele lett vízzel a cső megrepedése folytán, úgy, hogy még *Andorffy* Péter, színházunk jeles komikusa is megtalálta volna a helyet, ahol ihatott volna vizet, ha — szeretné. A vizet a tűzoltók szivattyúzták ki az elárasztott helyiségekből s a cső helyreállítván, a kellemetlen vizáradásnak pár ora alatt nyoma sem maradt.

— **(A vörheny és még valami.)** Mostanában komoly jelleget ölt a vörheny pusztítása, Sok családban van vörheny-beteg s bár a hatóság és orvosok a ragály tovatérése ellen mindent megtesznek, mégis a járvány fertőzése ellen maga a nagy közönség nem védekezik eléggé. Megezik, hogy olyan családnál, hol vörheny-beteg van, látogatókat fogadnak, a kik persze tovább viszik a ragályt saját családjaik körébe. Bűnös gondatlanság ez, de az meg már lelkiismeretlenség, hogy sokan olyan családokból, melyek valamelyik tagja vörhenyben fekszik otthon, nyilvános helyeken, kávéházakban, vendéglőkben gyakorta megjelennek s ott a fertőzésnek, a ragály továbbhurcolásának teszik ki az ott levő vendégeket. Nagyon megszívlelendő tehát, hogy a vörheny-betegeknél látogatók ne járjanak s azok családtagjai lehetőleg óvakodjanak a nélkülözhető társas érintkezéstől, mert a ragály könnyen terjed s s ily módon egy család révén másokba is behurcoltatik.

— **(Babonás fejedelmek.)** A babona nem csupán a nép gyermeke. Könnyen betérkőzik a legelőkelőbb szalonokba s nem ritkán található a fényes palotákban is. A spiritizmusnak az előkelő társaság körében vannak legföltétlenebb hívei. A fejedelmi személyek sem tesznek kivételt, apró babonáik nekik is vannak, sőt néhol az egész udvar hódol a babonának. Az angol hercegnők például majdnem mind erősen hisznek abban a babonában, hogy ha az esküvő után aprózott léptekkel mennek ki a templomból, első gyermekük leány lesz. Mivel azonban rendes körülmények között az udvaroknál jobban szeretik, ha az elsőszülött fiú, az angol hercegnők állítólag mindig szokatlanul nagy lépéssel lépik át a templom küszöbét. A dán udvarnál *Lujza* királynő is hódolt annak az országos babonának, hogy leányainak bérmaruhájába három, a varrás közben eltörtött tűt varratott. Ezzel akart nekik jó partit biztosítani, a mi tudvalevőleg sikerült is neki. A cár udvarában és általában a szláv fejedelmi nők, erősen hisznek a sódobás babonájában. Állítólag ez is csalhatatlan. Ha a háziasszony, mielőtt a vendégek leülnek az asztalhoz, egy pár szem sót dob a háta mögé, akkor az ebéd izlik mindenkinek s lehetetlen, hogy valami kellemetlen dolog történjen az ebéd alatt. A sódobás más bajtól is megóvja az embert. Így *Mária* Lujzáról, az elhunyt bolgár fejedelemszölyről is mesélnek efféleket. *Boris* nevenapja alkalmával egyszer nagy lakoma volt a szófiai udvarnál, *Mihály* metropolita fölköszöntőt mondott a fejedelemre, a fejedelemszölyre és a fejedelmi ház gyarapodásaira. Erre a felköszöntőre az egész társaság zajosan éljenezte a fejedelmet. *Ferdinánd*, hogy a metropolitával kocintson, feléje közeledett. A metropolita meghatva a nagy kegytől, a fejedelemszöly széke mögé állt, várva a fejedelmet. *Lujza* nem vette észre a metropolitát. Egyszerre hallotta, a mint a metropolita hangosan így szólt a fejedelemhez:

— Könyörgöm az ég áldásáért az egész fejedelmi házra.

A fejedelemszöly erre hirtelen mozdulattal sőt vett ki az előtte álló tartóból s a háta mögé dobta — épen a metropolita szemébe. Az angol királynő a pénteki napot szerencsétlen napnak tekinti. Soha pénteken fontosabb dologba nem kezd, sőt még okmányt sem ír alá, ha a pénteki nap véletlenül valamely hónap tizenharmadikára esik. *Bismarck* hercegnek is voltak apró és nagyobb babonái. Így visszafordult, ha macska szaladt keresztül az uton s ő is erősen hitt a pénteki nap végzetes voltában.

— **(Eltűnt husvétii sonka.)** Már csak rövid idő választ el bennünket husvétitől, a párolgó sonka és a piros tojás ünnepétől. Mindenki arra törekszik, hogy a husvétii sonkát mielőbb beszerezze, *Jankovits* Sándor regényei lakos pedig abban a kellemes helyzetben volt, hogy husvétii sonkája már az éléskamrában várta a feltámadás napját. *Jankovits* Sándor azonban mindamellett aligha fog sonkát ehetni, mert valami szemfüles enyveskező f. hó 20-án éjjel, feltörte az éléskamrát, s a sonkát egyéb elemi szerek kíséretében ellopta. A tettest természetesen nyomozzák.

— **(A katonák vacsorája.)** A hadügyi kormány jövő évi költségvetése a katonák vacsorájának javítására legényenként és ötödnaponként egy krajcárnyi többkiadást fog előirányozni. A katonákra tudvalevőleg 1897. január 1-én mosolyogtak először a vacsorázás gyönyörűségei, amikor is a hadügyi kormány elrendelte, hogy hetenként kétszer meleg vacsorát kapjanak. A mostani reform arra vonatkozik, hogy a legénység a hét többi öt napján is vacsorázzék, illetőleg a kaszárnyákban kapjon estebédet és ne legyen a szakácsnők széles körben ismert jóindulatára utalva. A katonák vacsorája most is meleg ételekből, többnyire főzelék konzervekből fog állani, s csak néha lesznek hideg ételek az étlapon. Ezzel úgyhisszük vége szakadt annak az idilli állapotnak, hogy a katonáink vacsorára a holdvilagnak legyenek vendégei.

— **(Sorozási határnapok.)** Az ex-lexes állapot megszüntével most megkezdik majd a sorozásokat, viszik a legényeket katonáknak. *Baranyamegye* is megcsinálta már járásai területére az ujoncozási tervezetet, melyet a m. kir. honvédelmi miniszter a megyéhez intézett leiratával jóváhagyott. A miniszterileg jóváhagyott tervezet szerint a véglegesen megállapított sorozási határnapok a következők: *siklói* járás (polgári elnök *Szivér* István) április hó 8. 10. 12. *A pécsváradi* járásban (polgári elnök *Driesz* Lajos) április hó 17. 18. 19. 20. *A pécsi* járásban (polgári elnök *Trixler* Károly alispán) április hó 24. 25. 26. *A szentlőrinci* járásban (polgári elnök *Mándi* Samu) május hó 5. 6. 8. 9. *A hegyháti* járásban (polgári elnök *Jakab* Lajos) május 13. 15. 16. 17. 18. *A mohácsi* járásban (polgári elnök *Német* Lipót) május hó 23. 24. 25. 26. 27. *A baranyavári* járásban (polgári elnök *Kiss* Emil dr.) május hó 30. 31. és június hó 2. 3. és 5-én.

— **(Furcsa boszu.)** *Tamási* község melletti henyei szőlőhegyen két ottani lakos, *Túri* József és *Sandi* Vince, haragot táplált már régóta *Fischer* Ede erdőőr ellen, mert az nekik a herceg *Eszterházy* Miklós tulajdonát képező erdőben a fagyűjtést megtiltotta. Haragjukat most úgy töltötték ki az őrn,

hogy neki álltak egy éjjel a gondjaira bizott erdőrészen az akácoknak és száznál többet elfűrészeltek, a mi kétszáz forint kárt jelent. A furcsa boszu azonban csakhamar kiderült, a tetteseknek nyomukra jöttek s most azok a bíróság előtt fognak a furcsa boszuért számolni.

— **(Az új pályaudvar munkálatai.)** A pécsi vasuti pályaudvar kibővítésének oly sokáig vajudott kérdése végre a megvalósulás stádiumába lép. Az impozáns új pályaház és raktárak építési munkálatait *Schiffer Miksa*, okleveles mérnök, budapesti vállalkozó nyerte el, a kinek képviselője *Fuchs Béla*, okleveles mérnök, állandó tartózkodásra már meg is telepedett városunkban s az Indóház-utca 3. szám alatt berendezett irodájában minden az építkezésre vonatkozó kérdések felől készséggel nyújt fölvilágosítást az érdeklődő iparosoknak. A vállalkozó cég ugyanis elhatározta, hogy az építkezésnél a helybeli iparosoknak a lehető legkiterjedtebb munkakört biztosítja, valamint a föld- és kőmives munkáknál is lehetőleg helybeli munkásokat fog foglalkoztatni. Az anyagszállítást: téglá, mész, kő stb. beszerzését máris helybeli forrásoknak biztosította. Mihelyt az időjárás megengedi, az építési munkálatok teljes erővel kezdetüket fogják venni.

— **(Áruló kés.)** Scheuer Miklós paksi lakos záratlan kamarájában a 40 forintos lószerszámot valaki boszúból teljesen összevagdalta, úgy, hogy többet nem lehetett használni. Az összevagdalt szerszám mellett egy zsebkést találtak, a mely árulója lett *Till János*nak, a ki azelőtt Scheuer szolgálatában állott s midőn elbocsájtott, előre kijelentette, hogy boszút fog állani gazdáján. A boszuálló szolgát a bíróságnak feljelentették.

— **(Varsádi ember Japánban.)** Scherer János varsádi illetőségű kovácsnak szűk volt nemcsak Tolnamegye, hanem még Európa is; neki indult a nagy világnak s barangolásai közben részben hajón és vasuton Japánba jutott s ott terjeszti a civilizációt ottthon szerzett kovácsi tudományával; legutóbb Nagasakiban ütött fel tanyát. A yokohamai cs. és kir. osztrák-magyar ügyvivőség 25 frt 51 kr utazási segélyben is részesítette a vállalkozó szellemű kovácsot, kinek világjárásáról a falujabeliek úgy szereztek tudomást, hogy egy itthon hagyott adósától az ő nevében nem «kisebb» hivatal, mint a yokohamai konzulatusi ügyvivőség szedte be a hatóság útján azt az összeget, mivel az neki adósa volt s ez összegből fedezték a számára adott utazási segélyt.

— **(Elfogott pénzhamisítók.)** Agócs János, 28 éves, csanádi illetőségű, volt molnárszegéd *Radákovits Milán* sarazáni illetőségű hentessegéddel szövetkezett s azzal *Török-Becsén*, *Nagy-Becsereken*, *Zomborban* és *Versecen* hosszabb ideig tartózkodva, különböző csalásokból tartották fenn magukat. Később sikerült nekik hamis koronákat és forintokat készíteni. Agócs Jánost a múlt héten *Duna-Földváron* a csendőrség elfogta, mely alkalommal hamis forintokat találtak nála. Agócs megnevezte társait, minek következtében *Csanádon* 8 egyént tartóztatott le a sükösi csendőrség, mely a hamisításhoz való mintát is megtalálta a hamisítványokkal s a hozzá használt ón- és cinlemezekkel együtt. *Minorits György* (pikulás) bajai lakos tamburás zenész is le lett tartóztatva s a sükösi csendőrségnek átadva, mert kiderült, hogy a múlt év folyamán Agócs egy pénzhamisításhoz való gépet hagyott nála, ki azt *Szabadkára* vitte s ott egy odaváló kupecnek 30 forintért eladta.

— **(A magyar szabadságharc martirja.)** A napokban hunyt el *Mözsön* — senkitől meg nem siratva — életének 70-ik évében *Klem András*, aglegény, ki mint nemzetőr *Percei Mór* táborában részt vett *Bács-Szenttamásnál* a rácok elleni csatározásban s onnan megtörve térvén haza, teljes három

éven át ágyban fekvő beteg volt és egészségét soha vissza nem nyerte többé. A szenttamási táborozásban szerzett köszvény annyira összezsugorította s elnyomorította tagjait, hogy minden munkára végkép alkalmatlanná vált s úgyszólván élőhalottként tengette napjait — teherül magának és másoknak — még egy teljes félszázadon keresztül! Szerencsére rendelkezett némi öröklött vagyonnal, melynek fejében rokonai úgy, a hogy — eltartották. Ha a nemzeti ügynek e vértanuja szegény napszámos gyermekeül talál születni: a «hálas» utókor miatt ő is «küszöbről küszöbre» járhatott volna koldulni.

— **(A pécsi munkások rokkant és nyugdíj-egyesülete)** 19-én délután 3 órakor tartotta *Ágoston-utca* 22. szám alatti saját házában évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen *Graumann János* elnökölt s az elnöki jelentés és a múlt évi zárszámadások elfogadtatván, következett a módosított alapszabályok tárgyalása, melyet szintén elfogadtak. Ezután a tisztikart választották meg, melynek elnöke *Graumann János* és alelnöke *Holly Mihály* lett. A választmány rendes tagjai lettek: *Feih János*, *Schutik József*, *Pollacsek Vencel*, *Stepanek Tamás*, *Heimann József*, *Szászy Ferenc*, *Bodrovski József*, *Hostinszky Mihály*, *Pauszek Nándor*, *Schwab János*, *Bitter Fülöp* és *Heindl Alajos*; póttagok: *Weisz János*, *Lesnyik Mihály*, *Ratkovits Lipót*, *Böhrer Engelbert*, *Raidlovits József* és *Szabó Mátyás*. A felügyelő bizottságba *Wallek József*, *Kolonics Imre*, *Tiefenbacher Ferenc* és *Steiger József* választottak be. A választott bíróság *Matuska István*, *Józán Grácián*, *Jancsek Adolf*, *Hegedüs József* és *Jäkl Károly* tagokból alakult meg. Végül a közgyűlés elhatározta, hogy házában a budaikülvárosi *Katholikus Körnek* három évre helyiséget ad bérbe. Az egyesület bevétele a múlt évben 862 frt 17 krajcár, kiadása 21 frt 76 krral kevesebb volt. Tiszta vagyona az egyesületnek 6012 frt jelenleg. Rendes tagja 52 volt az egyesületnek a múlt évben és segélyben 41 tag részesült. Az egyesület most 30 éves és ez idő leforgása alatt bevétele 24370 frt 24 krajcár, kiadása 24738 frt 85 krajcár volt; a rokkant tagok száma 65-öt tett ki, kiknek összesen 8993 frt 50 krajcár segélyt osztottak ki.

— **(Kuruzsló asszony.)** *Deberlin Borbála* átai községi bába, feljelentést tett *Pelc Konrád* átai lakos édes anyja ellen kuruzslás és tiltott segélynyújtás miatt. Hogy mi igaz a feljelentésből, azt a már megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Megvert asszonyok.)** *Tengődön* egy udvarban laknak *Zsebeházi Jánosné* és *Zsebeházi Lidi* a *Tóth* testvérekkel, *Imrével* és *Péterrel*. Azonban nincs valami nagy feiebaráti egyetértés közöttük, mert folyton civakodtak, a minek az árát most a két asszony drágán meg is adta. Ugyanis a minap megint összevesztek s ekkor a *Tóth* testvérek a két asszonyt véresre verték. Azok természetesen feljelentették a tetteseket a bíróságnál s onnan várják az elégtételt a verekedő lakótársakkal szemben.

— **(Álkulessos tolvaj.)** *Löffler Imre*, kisköszegi fodrász üzletében a pénzes fiókból kisebb-nagyobb összeg hiányzott mostanában. Az üzletajtó be lévén éjjel gondosan zárva, a lopást csak olyan ember követhette el, a ki álkulesszal hatolt be az üzletbe. Apránként harminckét forintot ellopott így a pénzesfiókból s ezen vérszemet kapva, egyik közelmúlt éjjel a fiók egész tartalmát, kilencven forintot magával vitte. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban a tettes kilétét *Stefán Antal* munkáslegény személyében csakhamar kipuhatolták s nála még a kilencven

forintot hiánytalanul megtalálták. A pénz tehát vissza a károshoz, a tettes pedig a börtönbe kerül.

— **(Erdő-égés.)** A nagyharsányi erdőben, mely a község tulajdonát képezi, tűz volt a múlt hét végén. A tűz az erdő ujületes részén huszonöt holdat pusztított el, a kár azonban nem tesz ki többet száz forintnál. A vizsgálat a tűz keletkezési okának kipuhatolása végett megtartatván, kitűnt, hogy a tüzet gondatlanság okozta. Ugyanis *Bordács József* az erdő melletti szőlejében gazt égetett s nem gondolt vele, hogy a szél bevitte az erdőbe a parazsat. Ettől keletkezett azután a tűz, melyért most a bíróság fogja a gondatlan embert felelősségre vonni.

— **(Nagy tűz.)** A múlt hét végén a magyarsórosihoz hasonló nagy tűz volt a tolnamegyei *Tamási* községben is. *Bence István* ottani lakos szérüskertjében keletkezett a tűz, mely tizenhét lakóházat és két melléképületet elpusztított s melyben négy hízó is bentégett. Az összes kár közel ötezer forintot tesz ki s a leégett épületek alig voltak háromezer forintra biztosítva. Mint a nyomozás eddig megállapította, a tűz keletkezését *Bence István* okozta, a ki a szérüskertben szivarozott s az égő szivarvéget gondatlanságból a szalmakazalra dobta.

— **(Hógörgeteg.)** *Christiania* közelében van egy csodaszép völgy, a *Lilledal*, a hova nyaranta az egész *Skandináv-félsziget* előkelő világa eljár rövidebb-hosszabb kirándulásra. A magas hegyek közé zárt katalanban a múlt hetekben óriási hóviharak voltak. Azután egy éjjel erős fagy következett, az összetömörült hótömeg mintegy 1500 méter hosszúságban elvált a tetőtől és zuhanó lefelé a hegyről, magával ragadva mindent, a mi útjába akadt. A völgyben egy folyó van, a mely rendkívül dus különféle halakban. A lavina egyenest a folyóba zuhanó, áttörve annak jégkergét, aztán a tulsó partra átgördülve, s benne felhalmozódott, nagy sebességénél fogva még egy darabig fölfelé is ment a lejtőn, míg végre megakadt. A folyóból ezer meg ezer pisztrángot és egyéb halat sodort ki magával. Mikor másnap az emberek arra jártak, csodálkozó örömmel szedték össze a fáradság nélkül kapott izléses táplálékot.

— **(Meglopott kardalosnő.)** *Sörös Mariska*, szintársulatunk egyik kardalosnője, 22-én délelőtt jelentést tett a rendőrségnél, elpanaszolván, hogy 21-ikén este meglopták. Előadás után egy gyémántgyűrűjét, melyben löhere alakban három kis gyémántkő van, továbbá három karkötő zszusuját egy ruháskosárba tette, melyet haza akart vitetni. Később, mikor kereste az ékszereket, azok nem voltak ott sehol s eltűntek úgy, mintha a föld nyelte volna el őket. A rendőrségen jegyzőkönyvbe foglalták a panaszt s annak alapján megindítják a vizsgálatot, hogy sikerüljön megtudni, ki lopta meg a fiatal kardalosnőt.

— **(A gyanu.)** *Bahula József* dr. 22-én reggel halottkémi vizsgálatot teljesítvén a *Tavas-utca* 11. számú házban lakó *Hetinác Annának* — a bejelentés szerint — halva született gyermekén, olyan gyanus körülményeket konstatált a kis halotton, hogy nemcsak nem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy a gyermek halva született,

hanem nagy a gyanu arra nézve is, hogy élve született s halálát erőszak okozta. Ezért az orvos bejelentette az esetet a rendőrkapitányságnál, honnan a további eljárás végett áteszik az ügyet a királyi ügyészséghez.

— **(Ok és okozat.)** Nem olvastuk sem a hivatalos, sem a nem hivatalos lapokban, csak úgy véletlen tudtuk meg, hogy az idevaló szőlőszeti és borászati felügyelő, Gábor Józsefet »szolgálati érdekből« athelyezték Fehértemplomba és az ott állomásozó Bucher Alajost pedig idetették. Hogy pedig mi volt az az ugynevezett »szolgálati érdek«, arról is érdekes dolgokat regél a fáma. Mikor a miniszterium tudomására jutott az Engel helybeli borkereskedő bormanipulációjának, leírt Gábor József felügyelőhöz, hogy terjedjen be kimerítő jelentést a nevezett borkereskedő cég készletét, forgalmát, beszerzési forrásait, borkészítését s több más fontosabb kérdést illetőleg. Ezen kérdésekre vonatkozólag, melyekre még a rendőrség sem tudott volna helyes és kimerítő választ adni, de még más sem, Gábor József úgy vélt leghelyesebben eljárni, hogy amit lehetett privát-információ útján tudott meg, amit pedig így nem fűrészhetett ki, arra vonatkozólag megkérdezte magát Engelt s az így jóhiszeműleg összeállított adatokat fölterjesztette a fölöttes miniszteriumának. Mikor a mind sürűbben érkező följelentések folytán, mint tudva van, az államrendőrség megkezdte és be is végezte a vizsgálatot, a titkos rendőrség persze más adatokat szerzett be, mint a titkos rendőrséggel nem bíró borászati felügyelő. A miniszter vizsgálatot indított Gábor József ellen, a jelentésében foglalt téves adatok miatt s bár ez beigazolta jóhiszemű eljárását, a miniszter mégis áthelyezte Fehértemplomba. Az ujonnan áthelyezett borászati felügyelő Magyar-Óváron végezte a gazd. akademiát és aztán a szőlőszeti tanfolyamot Diószegen. Működése nagyon meg van könnyítve, mert a szőlőfelújítás uttörő munkáját Dezső Miklós elődje elvégezte, melynek nyomdokában haladva, s különösen a zöld-ajtást fölkarolva, működését a kívánt siker fogja koronázni.

— **(A budaikülvárosi kath. kör)** 19-iki felolvasó-estélyén első sorban a hazafiságnak áldozott. Március 15-öt ünnepelte felolvasással és szavalatokkal. A lelkesedés lecsillapulta után dr. Rézbányai József theol. tanárnak folytatólagos tartalmas értekezését Szt. Margit királynéről Liebhart J. joghallgató olvasta fel a közönség élénk érdeklődése mellett. Nem csökkent ez Végh L. értekezése alatt sem, ki a nevezett tanárnak és jeles egyházi írónak költeményeit szabad előadásban ismertette, végül három verset olvasva fel tőle, melyek közül az »Ithon« című mint embert, »Az első szt. misére« mint igazi papot, a »Magyarok éneke« című pedig mint lelkes hazafit jellemzik őt. A szavaltászerű előadást, valamint a távollevő író és költőt buzgón éljenezte a hazafias érzelmeiktől is áthatott közönség.

— **(Leütötte egy gerenda.)** Borbola János patacsi lakost a napokban komoly baleset érte. Háza tetejének javítása közben, az ott dolgozó ácsok vigyázatlansága folytán, egy támasztó-gerenda lecsuszott, s véletlenül oly szerencsétlenül találta az éppen alatta álló gazdát, hogy annak bal karja eltörtött, lábán pedig erős zuzódást szenvedett. Borbola Jánost lakásán ápolják, a vigyázatlan munkások ellen pedig megindították a vizsgálatot.

— **(A hadapródiskola szennyvizei.)** A hadapródiskola szennyvizeinek levezetési kérdése, úgy látszik, tengeri kigyóvá fejlődik hamarosan. Már eddig szépszámú bizottsági ülésben tárgyalták a kérdést a városházán s tekintélyes mennyiségű papirost és tintát fogyasztottak el miatta s még se tudnak vele dűlőre vergődni. A levezetés ügyét legközelebb a közigazgatási bizottság fogja tárgyalni, még pedig folyó hó 27-én (hétfőn) dél-

előtt 10 órakor, a mikor is az eddigi határozatok ellen beadott felelőbeszések kerülnek tárgyalás alá.

— **(Akinek a szive fáj.)** Marosi János regenyei legényt szörnyen bántotta a szerelmi bánat, melynek némi enyhítése szempontjából, betért a falu korcsmájába, ahol a szive fájdalma annyira elragadta, hogy borközi állapotában néhány ablakot és egy tüskört bevért. A szívfájdalmas legényt az éjjeli őr beszállította a község házára.

— **(Mégölte a szesz.)** A napokban Knezevics Jakab izségi lakos alig hogy a korcsmából hazament, hirtelen meghalt. Minthogy másnap a meghaltak rokonai azou gyanujoknak adtak kifejezést, hogy Knezevicsot egyik ismert ellensége megmérgezte: a község jegyzője bejelentette az esetet a mohácsi kir. járásbírósnak. A vizsgálóbíró nyomban elrendelve a törvényszéki boncolást, a járási orvossal kiment Izsépre, hol a holttestet fölboncolván, megállapították, hogy Knezevics Jakab mértéktelen pálinkaivásból keletkezett tüdővizenyő folytán halt meg. A meghalt a korcsmában fogadásból egyszerre fél liter pálinkát ivott meg. Ez a fél liter szesz ölte meg Knezevicsot.

— **(Mákvirág-csemeték.)** 21-én reggel a Vasfürdőben, mikor a gazda az éléskamrájába ment, ott két gyereket talált bezárva. A két fiút, Kovács Jóska-t és Ceininger Bálintot nyomban átadta a rendőrségnek, hogy ott vallassak ki őket, hogy miként kerültek a kamrába, a melynek kulcsa a gazdánál volt éjjel. A két gyerek alig van még tizenéves, de már mindakettő ismerős a rendőrségen, csavargó és tolvaj természete miatt. Most is lopást akartak elkövetni. Este belopóztak a kamrába, mikor egy őrizetlen pillanatban nyitva találták s bezáratták oda magukat abban a hitben, hogy az éjjel megrakva minden jóval kitörhetnek onnan. De csalódtak, mert az ajtón nem tudtak kijutni. Így kerültek reggel a tulajdonos s onnan a rendőrség kezébe, hol most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Az első pécsi veterán és betegsegélyző egyesület)** József főherceget, mint védnökét, táviratilag üdvözölte névnapja alkalmából. Az egyesület helyiségében ez alkalomból bankettet is tartottak, mely két zenekar zenéje mellett a legkedélyesebben folyt le. Donner József elnök József főhercegre emelte poharát; Fehér Mihály Donnert éltette s jutott felköszöntő a többi jelenvolt Józsefeknek is. A kedélyes multság csak éjfélutáni egy órakor ért véget.

— **(Tanulók kirándulása.)** A pécsi állami főreáliskola tanári kara a növendékek részére a husvétii szünidőben kirándulást rendez. A kirándulás Fiumébe tervezetik, honnan a kirándulók átmennek Velencébe is. A kirándulásra a közoktatásügyi miniszter a tanároknak 50—50 frt államségélyt engedélyezett, a tanulóknak pedig a hat napig tartó kirándulás minden költséggel együtt 30 frtba kerül.

— **(Késsel ment a rendőrnek.)** Két somogyi ember, Kiss Pál és Reitsch József bejöttek egy görbe napot csinálni Pécsre. Ez a kívánságuk, úgy látszik, teljesült is csakhamar, mert a Király-utcára már részegen duhajkodva értek. A rendőr hiába figyelmeztette őket csendességre, csak újra elkezdtek a duhajkodást a Ferenciek-utcájában, a hol már a rendőr felszólította őket, hogy menjenek vele a városházára. Kis Pál engedett volna is, de Reitsch József ellene szegült a rendőrnek és elővett a zsebéből egy hegyes somogyi bicskát kinyitván, harcias állásba helyezkedve, szólt:

— Hát hová menjek?!

Azonban erre a rendőr is kihúzta a kardját, mire a somogyi bicska ismét visszavándorolt Reitschnak a zsebébe, ő maga pedig a társával együtt szépen besétált a rendőr előtt a városházára, hol kihágásért mérték mindkettőre büntetést.

— **(Felborult szánkó.)** A fák kezdtek már rügyeiket bontogatni, az embereken erőt vett az ibolya illatos tavaszi hangulat, s ime egyszerre csak fehér lepel borítja a földet, és mi kénytelenek vagyunk a történeti igazság kedvéért hirül adni olvasóinknak, hogy március hó 19-én, midőn a fák már rügyeiket bontogatták és az embereken erőt vett az ibolya illatos tavaszi hangulat, az országon egy szán felborult. Egyébként arról szól a hir, hogy Vastagh Imre pellérdi lakos, szánkójával Pécsre igyekezvén, a szán a havas országon felborult s Vastagh kellemetlen érintkezésbe jutott a hó borított anyafölddel. Szerencsére néhány zuzódáson kívül komolyabb baja nem történt. Most otthon ápolják a költeményekben megénekelt lanya március dicsőségére.

— **(Halálosvégű baleset.)** Tóth János barcsi születésű negyvenéves napszámos Budapesten 20-án Benedek Károly társával az István-ut 12. szám alatt épülő háznál maltert hordott föl az állványokra. Eközben a malterosláda egyik fogója hirtelen eltörtött s Tóth egyensúlyt veszítve, mintegy kétméternyi magasságból lezuhant és pár perc alatt kiszendetett. Holttestét a boncoló-intézetbe vitték.

Kossuth sirja.

Mozdul a rög, a föld inog,
A bús göröngyök szerte válnak,
S megnyílnak éjjel a sírok, —
Sötét odui a halálnak.
Fehér, hullámos köntösökben
Láthatatlan lények, szellemek...
Virág fonnyad, madárka döbben,
Ha csak rájuk lehellenek.

Közöttük némán, észrevétlen,
Galambósz hajjal átsuhan
Egy aggastyán, csontos kezében
A nemzetek törvénye van.
Föllép nemesen trónusára,
Szemében jóság, bölcsesség —
A szellemnép mind körülállja,
Nem hall'ni mást, csak szél nesztét.

És szózat kél az aggnak ajkán,
Magasztos, égi harsona,
Hogy elcsodálkozzanak: vajj' tán
Nem-é az Isten ez maga?
Majd lábaihoz seregelték,
Imára kulcsolák kezük,
S ékes zsolozsmát énekeltek, —
Magasba tört fel énekük.

Az angyalok a földre néztek,
Miért e zengő háladal?
Megszállta titkos, szent igézet
A sirt, mit hantjuk eltakar?
Vagy lángszava dördült meg újra
A halhatatlan honfinak,
Kinek, hogy elvált földi útja,
Babért a holtak nyujtanak?!

H. M.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899 évi március hó 24. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza uj 9.—9.20; kétszeres uj 7.20—7.40
rozs uj 7—7.30; árpa őszi 5.50; — tavaszi 6.20; —
zab uj 5.50—5.70; búkköny 5.40—6.80; kukorica ó
4.60—4.80; széna 2.—2.20; szalma 1—1.20.

Kínálat: erős, mintegy 500 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

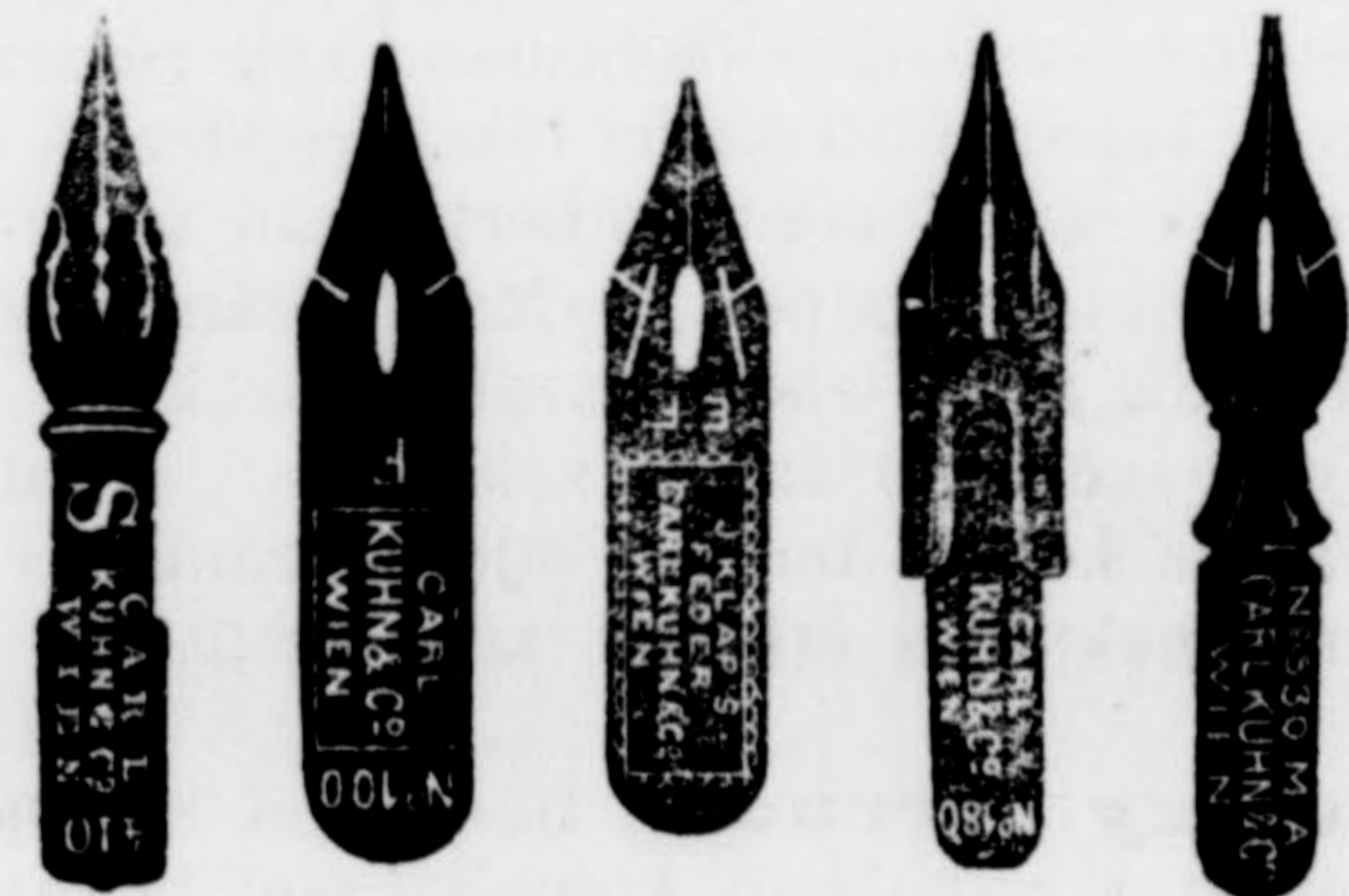
különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.